

Uppåt väggarna i Paris

Vem har sagt att man måste ha bokhyllor på väggarna? Hemma hos den franske botanisten Patrick Blanc växer det mossa och orkidéer på både in- och utsidor. Huset är klätt och inrett med tropiskt gröna växter, surrande akvarier och fritt flygande fåglar.

av SUSANNE PAGOLD foto MARIE NILSSON

UTANFÖR trädgårdsmurarna till det lilla lådformade huset i förorten Creteil öster om Paris är det regnigt och grått. Den oansenliga porten mot gatan öppnas av en sprallig man i blomrig skjorta och illgrönt hår. Håret är fortfarande fuktigt, nyfärgat i duschen för att matcha hans privata tropiker som enligt ryktet ska överträffa de hängande trädgårdar han skapat för restauranger, lyxhotell och konstmuseer runt om i världen.

Det är verkligen en upplevelse att stiga in genom dörren till den tropikromantiska lilla stugan. Det är som att gå från en klimatzon till en

annan. Luften där inne är varm och djungelfuktig. Överallt står akvarier och surrar, ödlor och småfåglar får bladen att rassla och röra sig.

Mannen som ser ut som en skogsmulle heter Patrick Blanc, är doktor i botanik, forskare, trädgårdsdesigner, medlem av franska vetenskapsakademien och en välkänd kulturpersonlighet som ofta förekommer i medierna. Då brukar han tala om regnskogar och om möjliga trädgårdar på annars oanvända stadsväggar.

Sådana väggar som leder ner till tunnelbanan till exempel skulle Pa-

forts på sid 25